

02-09-2026

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

Ἦχος Δ̣ Δ̣ι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτὸς

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια· Πάτερ, Ἰωάννη, Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος Δ̣ Δι̣

ᾠ
Δ̣ Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χρι στου

του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα

να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον

ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου

Δ̣ Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ

ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω

ρη ρη σασ θαι αι αι
7
Δ̣

Τετάρτη πρωί. Ἦχος δ'

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Πανάμώμητος ἀμνάς, τοῦ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη. Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκόν,

ὑπομένεις σταύρωσιν, πῶς ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, πλαστουργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑφούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο. Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ

παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ
Σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε ζωοδότην,
φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ
βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ
πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν
τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με,
θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι
ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικὸν

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς
πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία
σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ
Θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου
κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὲ κρεμασθέντα,
κατανοοῦσα ἡ ἁμνάς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη
ἔλεγε δακρύουσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος

συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ
κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρῖναι μέλλοντα
Θεόν. Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος δ'.
Ὁ Εἰρμὸς

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὖσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἀχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κύησας· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανόνες τῶν Ἀγίων δ'ύο.
Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοῦς αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ εὐγενὲς καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ἰδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σοὶ γενέται ἁμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, καὶ ἐγκαθειργνύμενοι, ἔνθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπὲρ τοῦ θείου πόθου, βλαστάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθεΐας τὸν σύνδεσμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν
γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
χωρήσασα, ἄγνῃ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ
Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἐκπινάξαντι

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν ἱεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν διαλάμποντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτί, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Δόξα...

Ὡς παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὴν μνήμην ἰκέτευε, δοθῆναι τὸν ἱλασμόν, Ἱεροκλήρου παμμάκαρ Ἰωάννη.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἄναρχον Λόγον τοῦ Πατρός, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.
Ὁ Εἰρμὸς

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου,
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑψούμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας
εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔπτωσας,
Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος
τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἥνοικται,
Λόγε τοῦ Πατρός,

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν
Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν
ὑμνοῦσα, τὸ κράτος σου.

Τοῦ Μάρτυρος
Ὡδοῇ γ'. Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωταυγῇ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν
Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς
Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ
παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον
καταλαμπρύνοντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως,
καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι,
φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν,
θεϊκαῖς προστάξεσι Μάρτυς διήγειρας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανίας ὠραῖος, περικαλὴς πέφηνας· ὅθεν
τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε,
ὥφθης ἀπρόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ
πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ὃ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς
Ἄχραντε, γῦρον ὃ κατέχων ἀπάσης, φύσει
θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς
κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν
ἀνέδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄

Ὁ στερεώσας λόγῳ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοῦς εἰσῆλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς θεοφόρε, ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾷς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχα Ὅσιε, Ἰωάννη σοφέ, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα...

Ὡς εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητῆς, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητῆς ἀληθῆς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἱρέσεων Ὅσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυῆτορ ἀγνή, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς
ᾠχος πλ. δ'

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν
γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με
πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

ᾠχος πλ. δ' Νη

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς
καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων
πολλῶν στερέωσόν με πρὸς ὕμνον
καὶ δοξολογίαν σου Κύριε ε ε ε

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτός, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτής, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Σκεῦος ἔνθεον τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης, Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον, Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη

κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως
βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα
ἐκραύγαζεν, Οἶμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις;
θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν
ἄνθρωπον;

Εἶτα ψάλλεται

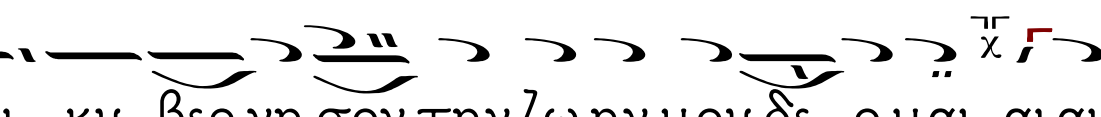
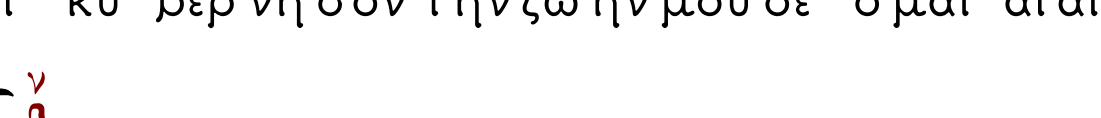
ὁ Εἰρμός τῆς στ' ᾠδῆς. ᾠχος πλ. δ'

Ως τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ
κατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεός, κάμὲ τῶν
πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ
κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

ᾠχος λ' ᾠδῆς Νη

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τῇ ῥάβδῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιμανόν, ἐπὶ νομάς ζωηφόρους· θήρας δέ, τοὺς ἁοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμὸν σε κεκτήμεθα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ περιβόητον Μάρτυρα, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καινῶς ἀμέλγοντα, καὶ νῦν περιούσιον λαὸν Κυρίου, ῥάβδῳ δυνάμεως, ὡς ποιμένα καλῶς περιέποντα, καὶ ὀδηγοῦντα εἰς τόπον γλόης, ἔνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τοῦ Παραδείσου ἡ τρυφή. Ὅθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμὸν σε κεκτήμεθα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχοι

Ἀκμαῖος ὢν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,
Ἀκμαῖς τριαίνης καρτερεῖ τετρωμένος.
Δευτερίη χολάδες Μάμαντος χῦντο τριαίνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχοι

Τοῖς μὴ ῥέουσιν ἐντροφᾶς νῦν ἡδέσι,
Νηστευτὰ ῥευστῶν ἡδονῶν Ἰωάννη.

Ὁ Ἅγιος Διομήδης σπαθιζόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

Σίδηρος εἰς σίδηρον ὢν Διομήδης,
Πρὸς τοὺς σπαθισμοὺς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ξύλῳ θλασθεὶς τὴν
κεφαλὴν, τελειοῦται.

Στίχοι

Ἰουλιανός, συντριβεὶς κάραν ξύλῳ,
Τὸν πρὸς Θεὸν νοῦν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἴππον ταχὺν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχων,
Πρὸς τὸν φιλοῦντα θᾶπτον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ Ἅγιος Εὐτυχιανὸς ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς
τελειοῦται.

Στίχοι

Εὐτυχιανός, πυρποληθεὶς ἐσχάρα,
Εἰς εὐτυχῇ μετῆλθε κλῆρον Μαρτύρων.

Ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς
τελειοῦται.

Στίχοι

Ποθῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
Καὶ τὸν δι' αὐτὸν ἡσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλὸξ πόθου, Λεωνίδη,
Ἐπειθε ῥᾶστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Βαίνων κατ' ἵχνος Εὐτύχιος Κυρίου,
Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σταυροῦ πάθος.

Ὁ Ἅγιος Φιλάδελφος, λίθῳ τὸν τράχηλον
βαρυνθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπὼν λίθου βάρει,
Ἀνῆλθε κοῦφος Φιλάδελφος εἰς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Εἶπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μέλαν,

Κάθαρσιν εὔρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ Ἀγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Θνήσκεις θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθαγάπη,
Καὶ δωρεῶν θάλασσαν εὐρίσκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων,
Ἐλεαζάρου καὶ Φινεές, καὶ τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀειθαλᾶ καὶ Ἀμμοῦν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου.

ᾠχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ
πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον
γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' Ἄ Νη

Ἄι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νοι

με εν τον Κυ ριον
τον εν ο ο ρει α γι ω δο ζα σθεν
τα και εν βα τω πυ ρι το της Α ει παρ
θενου τω Μω υ ση μυστη ρι ον γνω ρι
σαντα α Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ
υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω να α α
ας

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Τιμιωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ' Ἀ Νῆ

Στίχος α' ^χ_ν

Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνε ευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι
μου

Ἦ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ Ἦ την α δι α φθ ο ρω σ Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἦ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β' ^χ_ν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του
 δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με
 πα α α σαι αι γενε αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος γ' **Ο** τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος και α γι ον
 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος ε' ^χ Κα θει λε θυ να στας α πο

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους πει νων

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων και πλου

του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφειμ ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν ^ν

Στίχος 5' ^χ ^ν ^Δ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους ⁶ ^λ

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων ^Δ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι +

αυ του ε ως αι ω νος ^ν ^Δ

^ν ^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφειμ ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς
ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις
μεγαλύνομεν.

Τον προ δη λω θε εν τα εν ο ο ρει
τω νο μο θε τη εν πυ ρι και βα τω το
κον τον της Α ει παρ θε νου εις η μων
των πι στω ων σω τη ρι αν υ μνοις α σι
γη τοις με γα λυ υ νω ω μεν

Μεγαλυνάριο

Ἦχος λδ Νη

Ἀ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου ημων την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συ γ
 κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Οἱ ἐρασταὶ τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς
εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πάνσοφε, καὶ
ὑπέρφωτον μνήμην, σὲ ἱεράρχα τιμῶντες,
Ἰωάννη θεόφρον· τῆς μετανοίας ὥφθης γάρ,
κῆρυξ ἔνθεος Πάτερ, καὶ τῆς φοικτῆς, καὶ
σεπτῆς Τριάδος πρόμαχος μάκαρ, πρὸς ἣν ἡμῶν
μνημόνευε, παρεστῶς θεοφάντορ.

Τοῦ Μάρτυρος Ὁσίου β
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Τῷ γάλακτι ἐτρέφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι
διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα· ἀλλ' ὥφθης ὡς
γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότατα·
καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον
παρεγένου.

Θεοτοκίον Ὁμοιον

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας,
φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς
ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ
ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ
γεννήσει Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Ο**ὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ σταυρός σου Ἰησοῦ Σωτηρημῶν ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Εδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί, ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

⁶_λ **Π**ως υ μων θαυ μα σω μεν τους α γω νας
α γι οι Μαρ τυ ρες ⁶_λ ο τι σω μα θνη τον

πε ρι κει με ε νοι τους α σω μα τους ε χ θ ρ ους
 ε τρο πω σα σ θε ουκ ε φο βη σαν υ μας
 των τυ ραν νων αι α πει λαι ου κα τε πτη
 ξαν υ μας των βα σα α νων αι προ σβο λαι
 ον τως α ξι ι ως πα ρα Χρι στου ου ε δο ξα
 σ θη τε και ταις ψυ χαις η μων αι τει σ θε το
 με γα ε λε ος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Εν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἥλοις
 πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε,
 τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου,
 θρηνοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἶμοι Τέκνον ποθεινόν!
 πῶς σε, δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὸν ζωὴν
 τοῖς ἐν ἄδῃ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι
 συντόμως, χαροποιῶν οὓς ἠγάπησας.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Αναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτὸς

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια· Πάτερ, Ἰωάννη, Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον δ' ἤχου.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Εὐμεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Δ̣ Δι̣

ⲛ̅ⲁⲓⲥ

Ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ

ω ω ω ων τες συ ει το Ο ρος εξ ου αρ

ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ

ρη τως ε τμη θη λι ι θος και πυ λας του Α

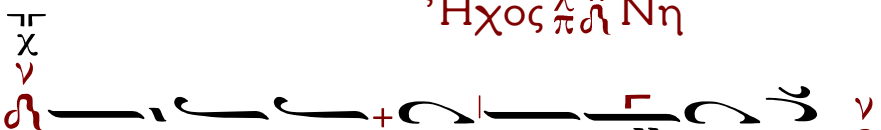
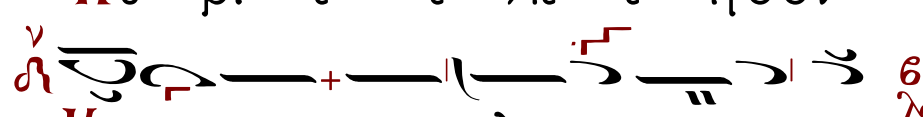
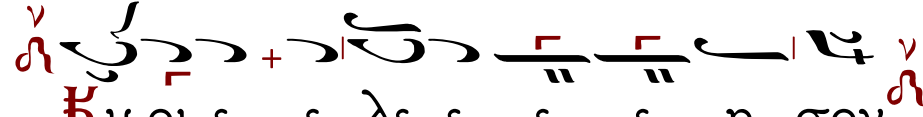
ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ ⲛ̅ⲁⲓⲥ

δου συ νε τρι ψε ε εν

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλὴν Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Ἀ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ᾠ

5. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον π

6. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ᾠ

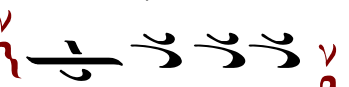
7. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

8. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

9. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

10. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον π

11. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ᾠ

12. Ἀ
Cοι Κυ ρι ε ᾠ

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

μη^χην

Σπχ. α' ἄγαθόν το ἐξομολο

γισθαι τω Κυριῷ και ψαλλειν τω ο

νοματι σου Υψιστε

Ταῖς πρεσβειαῖς της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. β' Του α να γ γε λειν τω πρωι

το ελεος σου και την αληθειαν

σου κα τα νυκτα

Ταῖς πρεσβειαῖς της Θεοτοκου Σω

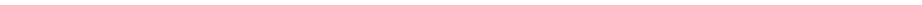
۶:۹۰ و ۹۱

Τερ σω σον η μας

$$\Sigma\pi\chi.\gamma' \overset{\chi}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$$

Οτι ευφράνας με Κυριε

+

+

 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

χ
 Δ
 Γ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω + Σ ω

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

٦: ٢٢٠

τερ σω σον η μας

$$\Sigma \pi \chi. \delta^{\chi} \Delta \rightarrow \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---}$$

Οτι ευθύς Κυριος ο Θε

ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

۱۱۲

ΕΝ ΑΥΤΩ

$\chi^{\Gamma} \Delta$

 Δ

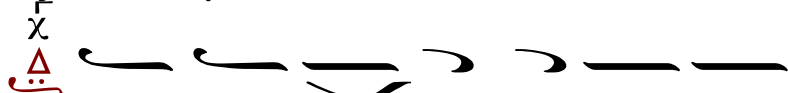
ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

Τα ις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

٦:٢٢

Τερ σω σον η μας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

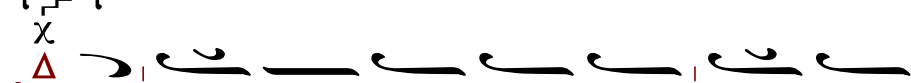
Το τελευταίον. ^χΔ
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτηρ σωσον ἡ μα ^χα ^Δας

Ἀντίφωνο Β΄

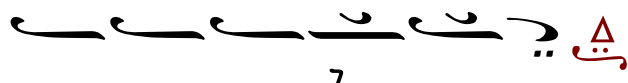
Ἦχος Δι

^Δ ^Δ
Α μνησιν

Σπχ. α' ^χΔ
Ο Κυριος ε βασιλευ

 ^Δ
σεν ευπρεπειαν ε νεδυσατο ε

 +
νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

 ^Δ
περιεζωσατο

^χΔ ^Δ
Πρεσβείαις των αγίων σου σωσον η

 ⁶
μας Κυριε

Σπχ. β'
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

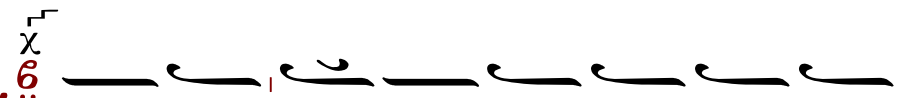
Σπχ. γ'
Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σωσον η
μας Κυ ρι ε

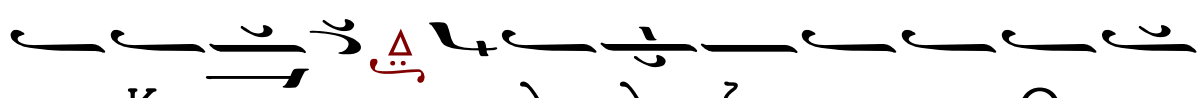
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

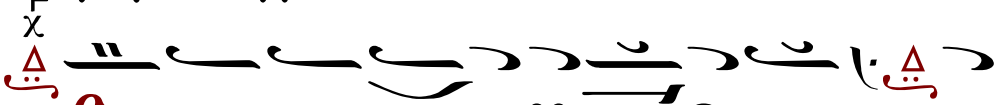
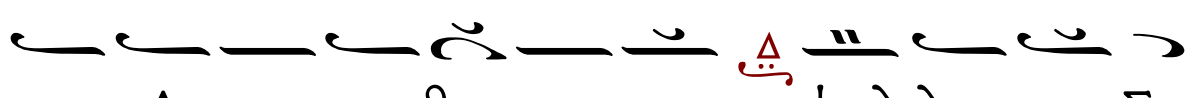
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

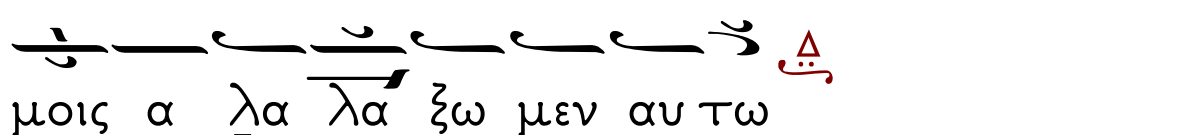
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

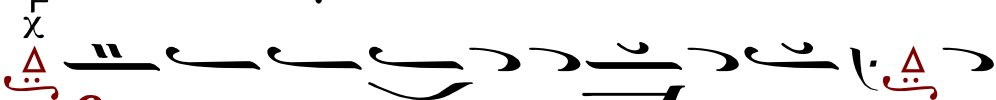
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου̣ ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου̣ ι α α̣ α̣ α̣

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

*Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος
Ἑἰς δ' Ταχὺ προκατάλαβε*

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ὁσίου, Ἑἰς δ' αὐτὸς

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια· Πάτερ, Ἰωάννη, Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ̣ Δι̣

^π_χ
 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **13:3-13**

Ἀδελφοί, ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἄσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεων Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγνώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε. Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ἀδόκιμοι. Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. Οὐ γὰρ

δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς μὲν ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

Ⲙⲟⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉ

ⲁⲙⲛⲉⲛⲉⲛⲉⲛ

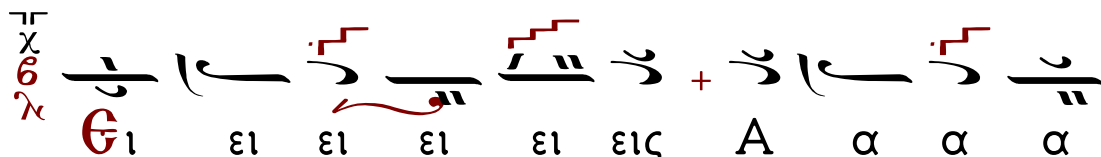
ⲕⲁⲓ ⲧⲱⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲁ

Ⲙⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ

Ⲙⲟⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲁⲁⲙⲛⲉⲛ

Ἦχος Γ^{τος} λ

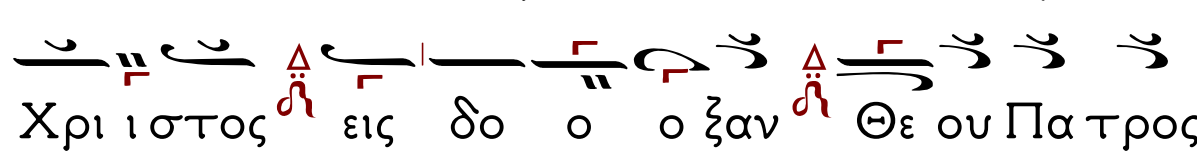
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

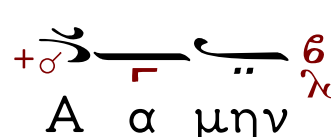
 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἰσχυρός ἐστὶ Πά

 ρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α α α α α α ζο

ον παν τα ανθρωπον ερχοοομε

[illegible]

σμον ^{π₉}ση μει ω ζη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

 ΠΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΟΥ

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

ᾠχος 4 Πα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπύχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α

λη σα ε γω δε ε τα πει νω θην σφο δρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Σπύχος. ^π_q Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ_q πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

^π_q μει

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος +

του λα ου αυτου ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπύχος. ^π₉ ^Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π₉ ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π₉ δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

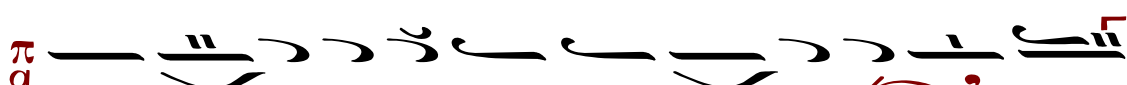
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

 α α α

Σπῖχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῖχος. π_q Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θε ος η μων ε λε

ει π_q

π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

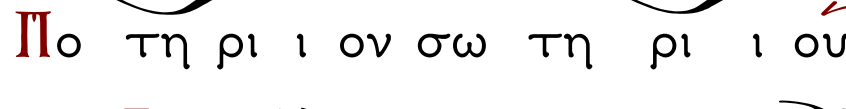
υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

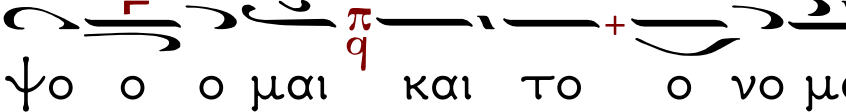
μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π_q

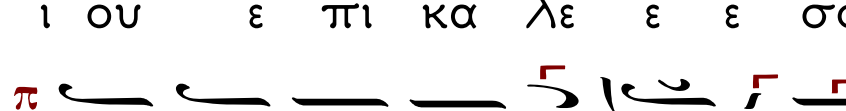
Σπῖχος. π_q Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

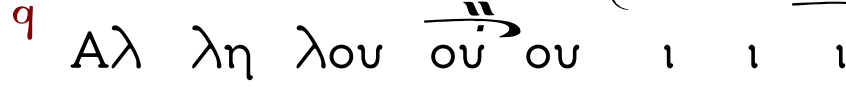
π_q ρι ου εν χω ρα ζων των π_q

 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

 η ψ ο ο ο μ α ι και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

 υ ρ ι ι ο υ ε πι κα λε ε ε σ ο ο ο ο

 μ α ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α

 α α α

Σπίχος. π_q $\mathfrak{C}$ οι θυσω θυσι ι ι αν αι νε
 π_q + σεως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
 π_q λε σομαι

π_q

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

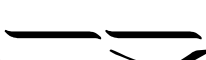
μα^π₉ Αλ λη λου ου⁵ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Σπ^π₉ρχος. ^π₉ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π₉ εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π₉ Αλ λη λου ου⁵ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

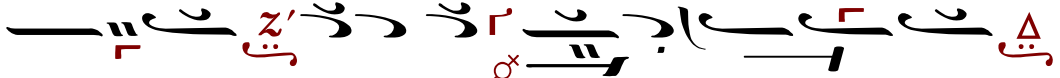
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇
Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την

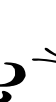
αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

Ἀ α μην ε ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ε ι η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τ ο ν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ
 υε Παναγια Δε
 εσποινα υποτηνσκε επην σου παντες
 οι δου ουλοι σου τρεεχομεν και παρα
 ακαλουουμεν σε εεοιοι αναξι
 προφθασον και λυτρωσε ημας αποπα
 σης περιστα ασεως και αποθα ανατον τον
 εζααφνικοον και αι πανολεθρον
 οι δαμεν οοτι δυυνασαι παντα οσα
 ανθεελειεις και βουουλεσαι Δεεσποι
 ναατου κοοσμου ελπισ και προστασι
 ατων πιστων ^λ
 Κεχαριτωμεεννηε

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

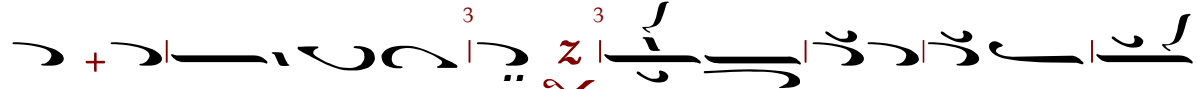
Ἦχος Βαρύς Ζω

Με Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

— μου Θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ π ις και προ στα
 σι ι α των πισ των μη μου πα ρι ι δης
+ την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

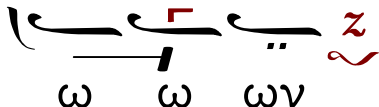
Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.